

ה"ת 5638/06 - מדינת ישראל נגד מרק קובלבסקי

בית משפט השלום בנצרת

בsha"t 23-06-5638 מדינת ישראל נ' קובלבסקי
תיק חיזוני: 228556/2023

בפני כבוד השופטת רות שפירברג כהן
מבקשים מדינת ישראל
נגד מ Ark Kovalbaski
משיבים

החלטה

זו בקשה להאריך עד תום ההליכים את התנאים המגבילים אשר בהם ניתן המשיב, מתוקף ההחלטה בה שוחרר ממעצר ביום 30.5.23, במסגרת מ"י 63514-05-23, למעצר בית מלא בבית הוריו שבעיר מעלות, בהשגה לסייעון של ההורים, תוך איסור ליצור כל קשר עם המתלוננת, ובערבות עצמית וצד ג'.

ההחלטה שלפיה שוחרר המשיב הייתה בתוקף עד יומם 4.6.23, באותו יום, הוגש נגדו כתב אישום, יחד בקשה זו, להאריך את התנאים המגבילים עד לתום ההליכים.

כתב האישום

1. לנ羞 מיחסות בכתב האישום עבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 380 לחוק העונשין תשל"ז, 1977, ועבירה אiomim ע" סעיף 192 לחוק.

בהתאם לכתב האישום, בין המשיב למATALONNT שרה היכרות שטחית, על רקע עבודותם של השניים יחד באותו מקום ספא בכרמיאל.

ביום 26.5.23. בשעות הערב ולאחר סיום העבודה בספא, הציע המשיב למATALONNT להסיע אותה לביתה שביקוניהם. המATALONNT נעתרה להצעה, והשניים נסעו מכרכיאל ליוקנום, לביתה, קנו אלכוהול, שתו במרפסת, עישנו ושוחחו, אף נכנסו לחדרה של המATALONNT וקיימו יחסי מין.

בסמוך לשעה 03.30, חשה המATALONNT כי היא מציתה את המפגש, אמרה למשיב משפט כלשהו בנוגע לכך, וكم מהមיטה.

המשיב קם גם הוא מהמיטה, ובתגובה להתנהוגותה של המATALONNT, אחיז בה מהשייר, סובב אותה למATALONNT לכיוונו, והטיח אגראף באפה. דם רב צב מאפה של המATALONNT, והוא החלה לצרוח בבהלה, תוך שרצה לסלון.

עמוד 1

המתלוננת התקשרה למקד 101 של מד"א והזעיקה עזרה, והמשיב, שחשב כי המתלוננת מדווחת למשטרה על האירוע, אימס עליה, ואומרו שם יכלאו אותה בבית הכלא, הוא "מצא אותה ויהרוג אותה".

לאחר מכן, המשיב נכנס לאחד מ חדרי הבית, והחל לפתח שם את הארוןות. המתלוננת נכנסה לחדר, סקרה את הארון ושאלתה את המשיב לפשר מעשו. בתגובה, הסתווב המשיב לכיוון המתלוננת באגרסיביות, והתקדם לעברה במהירות כשהוא מקלל: "בת זונה". המתלוננת ניסתה לחמק מהמשיב, אך הוא תפס אותה משערה ומשך אותה לכיוון הרצפה, והכה אותה בעיטות בברכו בבטן שלה, גם כשהיא ניסתה להגן על עצמה.

גם אחרי שהמתלוננת התהננה שיחדל, המשיך המשיב לרטק אותה לרצפה ולהכותה בראשה ובבטנה.

המתלוננת הצלחה לחמק מרופסת, עד הגעת המשטרה. בעקבות מעשי המשיב פונתה המתלוננת ע"י מד"א לטיפול רפואי בבית החולים.

.2. יחד עם כתב האישום הוגשה בקשה זו, להאריך עד תום ההליכים את תנאי השחרור.

ראיותلقאה

.3. ב"כ המשיב לא חלק, בדיון מיום 7.6.23, על קיומן של ראיות לכאה, אך התייחס לחולשה ראייתית בעוצמת הראיות, אשר יש בה, לדידו, להשליך על ההחלטה. על רקע חולשה ראייתית זו שוחרר המשיב, לדברי בא כוחו, במועד הגשת הצהרת התובע, וצוין כי בית המשפט המחויז דחה ערער של המבוקשת על החלטת השחרור. נטען כי גם המתלוננת לקחה חלק פעיל באירוע, וכי אף היא נחקרה באזירה בחשד לפגיעה במשיב, אשר גם הוא הותקף ונחבל. צוין כי המתלוננת נשכה את המשיב, וכי היא מאשרת זאת. נטען כי המשיב גם דים מאפו, וכי לא ניתן לדעת, משלא בוצעה בדיקה מתאימה, אם הדם שתווד בביתה של המתלוננת הוא דמה בשל פצעתה, או שהוא דמו של המשיב שנפצע אף הוא. ב"כ המשיב טען כי יש מחדל בכך שהחקירה לא מיצתה את בירור חלקה של המתלוננת ואת מעשה. נטען כי מדובר באירוע שהתרחש בהשפעת אלכוהול, שאותו צרכו המשיב והמתלוננת יחדיו, ולאחר מכן יחסיו מין בהסכם. צוין כי המתלוננת הייתה זו שמראש בבקשת מהמשיב להסיע אותה לביתה, ונאמר כי בשלב מסוים המתלוננת שינתה לפטע את גישתה ולא רצתה עוד בחברת המשיב, וכי מכאן היה "טריגר" לתלונה הבודיה שמסרה.

.4. עיניתי בחומר החקירה בהתאם לטענות הסגנון, וממצאי כי מתקיימות ראיות לכאה לכל המפורט בכתב האישום, ללא חולשה ממשמעותית. כדי如此, שלב המעצר אינו מחייב, אף אינו אפשרי, לקבוע קביעות מהימנות, אשר יקבעו בבואה העת בתיק הפלילי. בשלב זה, מתבקש בוחינה של הראיות ב厰בחן פוטנציאלי ההרשעה, תוך בדיקה אם אין ספק ממשמעותי שמרחף על הראיות המפלילות (בש"פ 8087/95 זדה נ' מ"י (15/04/96)).

ב厰בחן זה, תיק החקירה מבסס את כתב האישום היטב. בගרסת המתלוננת סימני אמת רבים, והוא נמסרה למשטרה מיד כשניתת הגיעו לבית המתלוננת בשעות לילה מאוחרות, מפני אישת חבולה מדמותה בוכיה ונסערת. גרסת המשיב, לעומת זאת, לפיה המתלוננת מעיליה עליו ללא סיבה, ולפיה היא הייתה זו שתקפה

אותו, לא נמסרה באותו עמד ראשון, וכבר כעת, מתוך עין בתייק, גרסתו ניכרת בחולשה מסוימת.

5. הטיפול המשטרתי החל ביום האירוע (27/5/2018) בשעה 03.48, בהזדעה למשטרה של מד"א, כי התקבל דיווח מאישה שמשהו הסיע אותה הביתה הרבץ לה וחנק אותה. שוטרי סיור שקיבלו קריאה הגיעו לקרבת הבית (דו"ח פעללה של גדי כעבה מסומן ז', וכן שיחת מד"א למקד 100, מסמך מה'), שמעו צוחות ובכ"י של אישה, ופגשו במתלוננת בוכה וצוחחת מחוץ לביתה, כshedם יורד מפייה. המתלוננת צעקה: "הוא הרבץ לי בכל הגוף". המתלוננת מסרה לשוטרים כי המשיב איים עליה ברצח והכה אותה, וציינה כי המשיב שתהה הרבהה, וכי גם היא שותה קצת.

6. השוטרים עצרו את המשיב, ונרשם כי על גופו היו סימני דם. בדירה היה אי סדר, ונראו כתמי דם רבים. השוטרים צילמו את המתלוננת מדממת לפניה, את גופו של המשיב עם כתם דם על הזרוע בכיוון כתף, מצד הברך ועל השוק, ואת הדירה שבה כתמי דם ואי סדר פניו של המשיב צולמו ללא סימני דימום (מסמך י').

7. בצילמות הגוף תועד המשיב בדירה, נשאל על ידי השוטרים אם המתלוננת היא בת זוגו. המשיב השיב כי השניים סתם עובדים יחד" (דו"ח מצלמות גוף ייח', ו' כו'). המתלוננת תועדה בוכה וצועקת במהלך הטיפול המשטרתי, וסיפורה בבכי על האלים כלפייה, **טור שפניה מדם**. החשוד הוכנס לנידית. כתמי דם היו על גופו ומכנסיו, **אבל לא על פניו**, ולכך משמעות, כי המשיב טען, ועל כך בהמשך, כי המתלוננת כתה אותו והוא דימם מאפו. בדירה היה אי סדר.

8. בתחנת המשטרה המשיב הובא לקצין (מסמך יא), שציין כי המשיב נראה "לא מפוקס", עם ריח חריף של אלכוהול. כשנשאל אם הכל בסדר, המשיב ענה בחובב, ואמר: "**פשות התאגפן**". לפני בוקר נעשה נסיוון לגבות גרסה מהחשוד, אך החקירה הופסקה עקב התרשומות החוקר ממנה - נדף ממנו ריח חריף של אלכוהול, הוא טען לסירוגין כי אינו יודע עברית, ולמרות שנוצע בסגנון, לא היה ברור אם קיימה זכות הייעוץ כנדרש.

9. תעודת רפואי מביה"ח רambil, לשם הובאה המתלוננת, מתעדת דימום אף פעיל בקבלתה, שחדל בהמשך. בראשה נמצאה המטומה. נעשה סי טי ללא מממצאים מיוחדים (מסמך לד), והוא שוחררה לביתה בו ביום.

10. גרסת המתלוננת נגבהה ממנה בתחנת המשטרה בשעה 14.55. המתלוננת מסרה כי נعتירה להצעת המשיב להסעה לביתה ממקום עובdetם במכוון הספא בכרמיאל. לדבריה, בין השניים היכרות של עמייתים, ועד האירוע חשבה עליו טובות. לאחר בילוי משותף ממושך יחסית בביתה, שבו שוחחו על עניינים שונים, שאوتם פירטה, ולאחר מכן שركדו וצחקו, שטו אלכוהול, ואף קיימו יחסי מין בהסכם, ציינה המתלוננת כי חשה רצון לסייע את האירוע, וכנראה שאמרה משהו למשיב שהוא "הבן לא נכון", ומכאן החל המשיב לתקוף אותה כمفורת בכתב האישום. המתלוננת מסרה תיאור של משיכה חזקה בשערה כדי לקבע אותה במקום, והכאתה בפניה במכת אגרוף, עד שדיםמה באופן חריף עם "ספריצים של דם" ו"ראתה שחור". המתלוננת גם תיארה את התנהגות בהמשך, לפיה המשיב החל לחטט באחד הארונות, וכשהיא שאלת מה הוא עשה, לדבריה כי התיק שלו היה באחד מהארונות, היה התקדם לכיוונה באגרסיביות, תפס אותה למרות נסיוונית להתחמק ולהסתתר מאחרוי ספה, והכה

אותה שוב באגרופים ובעיטות. המתלוננת מסרה כי חשה שהמשיב רוצה להרוג אותה.

11. המתלוננת מסרה כי היא התקשרה למשטרה פעמיים וכי בזמן שעשתה זאת, המשיב אימץ עליה שם הוא יהיה בכלל, ימצא אותה ו"זה הסוף שלה". צוין כי בתקיך איך ראייה לגבי שיחת המתלוננת עצמה למשטרה, וכיימת רק פנינת מד"א למועד 100, אך לא ראיתי בכך משקל בשלב זה.

12. בהודעתה תועדה המתלוננת בוכה, דומעת, מדברת בקול רועד. המתלוננת הביעה חשש רב מצד המשיב, שiodע היכן היא גרה, ומסרה כי היא חשה שטעתה בהתרששות מהמשיב, ובכך שהכניסה אותו לביתה. כשנשאלה, לאחר שהזירה, אם גם היא תקפה את המשיב, ענהה כי הכתה אותו כנסיתה להשתחרר ממנו, ולא שללה כי נשכה אותו באצבעו, אך זאת כהתגוננות, באופן "מינורי" לדבריה, ללא אלימות יזומה מצדיה. המתלוננת מתחה על החשד, והבהירה שהטענה כי היא תקפה את המשיב מגוחכת. המתלוננת גם הבירה כי אמ衲 שתהה אלכוהול בערב האירוע, והרגישה את השפעת המשכר, אך לא הייתה שיכורה, אלא "במצב שפי".

13. המשיב מסר גרסתו המפורטת בחקירה מהשעה 15.00, ולפיה הוא והמתלוננת בילו בביתה, שתו אלכוהול וקיימו יחסי מין, אף יצאו לגינה לעשן, כשהוא שם לב ש"עובד עליה משהו". המשיב היה מופתע לדבריו, והבין שעליו לעזוב, בגיןוד למה שהשנים סיכמו קודם, כי ישאר אצלם לשון, וביקש למצוא את בגדי. לדבריו, לפתע שמע את המתלוננת מדברת בטלפון וצועקת שימושה הכה אותה, וראה אותה מדברת בטלפון עם המשטרה. בשלב זה, לדבריו, ניסה לברר עם המתלוננת לפרש התנהגותה, ושאל אותה איך פגע בה, והוא, בתגובה, אמרה לו **"שהיא עשו כהה שירושבו אותו בכלל"**, ולא דברה איתו יותר. המשיב החל לחפש את בגדי ברחבי הבית, אך כשפתח את אחד הארוןות, המתלוננת אמרה לו להפסיק לחטט, ונשכה את אצבעו. המשיב דחף את המתלוננת ממנה לדבריו, אז היא הכתה אותו במכה באפו, שלדבריו דימום מסיבי. בשלב זה המשיב, לדבריו, התעלם מהמתלוננת, שהמשיכה לתקוף אותו מאחור, ואף המשיכה לדבר עם המשטרה בטלפון, עד שבשלב מסוים המשיב הדף אותה, רק כדי שתتفسיק לתקוף, והוא **"עפה אחרה"** וקיבלה מכחה בראש מהקיר.

14. המשיב מסר כי אינו יודע להסביר את התנהגותה של המתלוננת, טען כי אינו זוכר שהעליב אותה, באופן שיסביר את התנהגותה. הוא אף השיב, לשאלת שನשאל, כי אינו יודע מאי חבלה שיש למתלוננת בפניה. המשיב העלה השערה שהמתלוננת פגעה בעצמה כדי להפليل אותו. את אי הסדר בדירה לא ידע להסביר, ואמר שאלוי גרם לכך - כשחיפש את חולצתו. את האיים שמייחסים לו, על כך שאמור למתלוננת שאם היא תגרום לכליאתו יתרגה - הכחיש. את אמרתו לказין בסמור לאחר מעצרו: **"פשט התאגרפנו"**, לא ידע להסביר.

15. בחקירה השנייה מיום 5/23 הציג למשיב סרטון מצלמות הגוף שבו נראהות המתלוננת מדמות דימום רב, אך הוא לא נתן הסבר איך נחבלה. המשיב גם התבקש להסביר מדוע על פניו שלו לא נראה כל דימום, בגיןוד לטענותיו שאפו דימום משמעותית, ולא הסביר גם עניין זה.

16. גרסתו של המשיב, כי המתלוננת שניתה לפתע את עורה והתקשרה למשטרה להזעיק נידת, באמצעות הלילה, מבלי

שנגע בה, וללא כל אירוע שסביר זאת, נמסרה לא בהזדמנות הראשונה, שכן, כאמור, לשוטרי הניתנת הוא לא נתן גרסה. כאמור, לקצין שעמו נפגש בסמוך לאחר שנלקח מביתה של המתלוונת, המשיב אמר **"פשות התאגרפנו"**. אין כל הסבר סביר מדוע לא מסר המשיב כבר בהזדמנות הראשונה גרסה שיש בה הסבר לחפותו. אולם, המשיב היה שיכור, והקצין התרשם מכך, אבל אם היה שיכור מדי מכדי לזעוק בהזדמנות הראשונה שמדובר בעילה של אישת שהייתה נעימה וחברותית, ושפתחום "התהפקה", התקשרה למשטרת לבדות תלונה נגדו, וכך תקפה אותו בנסיבות מבליל שנגע בה קודם, אז כיצד הצליח, כעבור מספר שעות, לזכור ולמסור פרטים רבים וסודרים מהאירוע? גרסתו תיבחן בהליך הפלילי, ואולם כבר כתעת מרחפים מעלה סימני שאלה.

17. טענת המשיב כי דימם מסיבית מהאף בגל שהמתלוונת הכתה אותו בפניו, אינה מתאימה למראהו בנסיבות הגוף, בצלומי הטאבלט ועל פי דוחות השוטרים, שלא רואו דימום על פניו. כתמי דם נראו אמורים על בגדיו ועל גופו, אך מהצלומים ניתן להתרשם שהמשיב לא היה פצוע, ומדובר ב"מריחות" מדמה של המתלוונת, אשר על פי תיאורה ניתן לכל עבר. המשיב לא הצבע על כל פגעה גופנית כשןחקר ולא ביקש טיפול רפואי. כشنשאול הסנגור, בעת הדיון בבית המשפט, אם המשיב נפגע או נחבל, ואם טיפול רפואי לא הוגג על כך כל ממצא, למעט עניין הנשיכה באצבע, אשר המתלוונת אישרה, ושלדרביה התרחשה בנסיבות של הגנה עצמית מפני המשיב.

18. לעומת זאת, בגין המתלוונת סימני אמת רבים, והם נתמכים בנסיבות גופו, בתעודה רפואי, ובהתרשומות השוטרים מצבבה הסוער, שבו סימני פחד וטרואה, מיד אחרי האירוע.

לסיכום, כאמור, קיימות ראיות לכואורה ללא חולשה משמעותית.

UILIT MUTZER CHALOFET MIZCHER

19. ב"כ המשיב ביקש לקבוע, בהמשך לטענותו על חולשה ראייתית, כי UILIT המutzer אינה מחייבת את החלופה המתבקשת. טוען כי מדובר במצב ללא עבר פלילי, וכי הקשר עם המתלוונת הוא קשר רחוק ללא היכרות קודמת לאירוע. טוען כי ניתן להשיג את מטרות המutzer, שבראשם הרחקת המשיב מהמתלוונת, באמצעות צו הגנה, אשר המתלוונת הוציאה נגד המשיב לאחר האירוע, ואשר אוסר עליו להתקרב אליה. מעבר לכך, טוען כי לא קמה עילה להגביל את המשיב ואת חירותו.

20. בניגוד לטענת ב"כ המשיב, ובהתאם לטענות המבקרת, מצאת כי UILIT המutzer הנה מסוכנות, לא למבקש דזוקא. מדובר לכואורה באלים מתרחצת וקשה, כנראה בהשפעת אלכוהול, וכטגובה לטריגר לא ברור, שאין בו לתת הסבר להתנגדות או להפחית מחומרתה. האלים הופנתה כלפי אישת, בيتها, והוא כללה לכואורה משיכה בשיעור לשם קיבוע המתלוונת במקומה, מכות אגרוף בפנים ובבטן, ובהמשך גם איומים, כתגובה של המשיב לכך שהמתלוונת התקשרה למ"א או למשטרת. אלומות מסווג זה מעידה על סיכון פוטנציאלי אשר נשקף מצד המשיב, וסיכון זה עלול להתדרדר לאלים דומים עם נשים אחרות, או בكونפליקטים אחרים.

21. מלפני המתלוונת, שצפיה להיעד נגד המשיב, קיימת עילה נוספת נספת, שעוניינה שיבוש והשפעה. בין היתר בהמשך לאיים שהמשיב איים עילה לכואורה. המתלוונת עובדת בכרמייאל, ויש להבטיח שלא תישא מחיר בשל תלונתה וכי תמשיך בשגרתה ללא חשש. גם מצבה הנפשי של המתלוונת, אשר הביעה חשש רב מהמשיב, הוא עניין אשר ראוי להתייחסות, ויש להבטיח כי לא תיפגע נפשית מפגש עם המשיב. לא ראוי להסתפק בהוראותיו של צו ההגנה שניתן בהליך אזרחי נפרש במקרה זה. מצאת כי בשלב זה חלופת המעצר שנקבעה נדרשת לקיום מטרות המעצר ללא כל שינוי או הקלה, למעט חלונות אווורור בתחומי מעלות ובלווי.

22. ראייתי טעם לקבל תסקير מעצר בגין המשיב, כדי לבחון הקלה בתנאים. איני רואה היכנות לחזרת המשיב לעבודה במקום העבודה הקודם שבו עובדת המתלוונת, והמשיב חופשי לחשוף ולהציג שירות לשירות המבחן מסגרות עבודה אחרות, אשר יישקלו.

23. אשר על כן, הבקשה מתකבלת, תנאי השחרור יהיו על פי החלטה الأخيرة, והמשיב ימשיך לשחות במעצר בית בכתובת שאושרה, בפיקוח הורי. ובಡעת לאפשר חלון אווורור, לאחר שאשמע את טענות הצדדים בעניין זה.

24. שירות המבחן יגיש תסקיר מעצר בהתאם כאמור לעיל. יש לכלול בתסקיר גם סקירה לגבי מצב המתלוונת וגם לגבי עמדתה.

25. נקבע לקבלת תסקיר והמשך דין ביום 3.8.2023 ساعה 09.00.

26. המזיכרות תעביר החלטה זו לשירות המבחן.

ניתנה היום, כ"ד סיון תשפ"ג, 13 יוני 2023, בהעדר הצדדים.